

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-38Cb/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122376937
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexander Rác
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:6122376937.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III, sudcom Mgr. Alexandrom Ráčom, v právnej veci žalobcu: RENOMAX s.r.o., so sídlom Vyšná Hutka 11, 040 18 Vyšná Hutka, IČO: 36 668 451, zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 158,67 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 158,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 158,67 Eur od 11.03.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 158,67,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 158,67 EUR od 11.03.2022 do zaplatenia. Žalobca uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 28.08.2021 došlo k dopravnej nehode a k poškodeniu motorového vozidla pána Adama Mačičáka, bytom Raketová 8, Košice (ďalej „poškodený“) zn. VW Passat Variant, EČV: Z pričom predmetnú nehodu spôsobil vodič motorového vozidla, ktoré bolo v tom čase povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne nahlásená a ten ju viedol pod č. XXXXXXXXX. Náklady na opravu poškodeného vozidla predstavovali sumu 2.188,49,- Eur s DPH, pričom táto pohľadávka bola uplatnená u žalovaného. Žalovaný po ukončení šetrenia škodovej udalosti nepriznal poškodenému sumu, ktorá je predmetom tohto konania. Následne poškodený svoju pohľadávku postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobcu. Podľa žalobcu nemajú dôvody krátenia náhrady škody oporu v zákone, nakoľko žalobca za 1NH práce účtoval 35 Eur bez DPH. Takáto suma je podľa žalobcu porovnateľná resp. výhodnejšia v porovnaní s autoservismi v danom regióne. Podľa žalobcu servis pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Podľa žalobcu krátil žalovaný aj náklady na lakovací materiál, avšak podľa žalobcu lakovanie bolo vykonané tak aby zodpovedalo stavu pred škodovou udalosťou. Žalobca rovnako tak poukázal na skutočnosť, že žalovaný rozlišuje autoservisy na autorizované resp. neautorizované, pričom ide o postup v rozpore so zákonom. Podľa žalobcu žalovaný v Oznámenie o plnení je nepreskúmateľné a nezrozumiteľné, nakoľko žalovaný neuviedol podľa čoho vypočítal nepriznané položky a z čoho vychádzal pri stanovení nákladov na opravu, čo žalobca považuje za svojvôľu žalovaného. Ďalším dôvodom zníženia náhrady škody bolo priznanie iba primeraných nákladov za režijný materiál vo výške maximálne 20 Eur bez DPH. Podľa žalobcu ani toto krátenie nemá oporu v

zákone a je nezrozumiteľné a nedôvodné. Žalobca si spolu s istinou uplatnil nárok na úroky z omeškania, nakoľko mal za to, že sa žalovaný s náhradou škody do omeškania.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 30.08.2022 platobný rozkaz sp. zn. 19Up/1037/2022, ktorým uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi istinu vo výške 158,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 158,67 Eur od 11.03.2022 do zaplatenia.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a považuje ho za nepreukázaný, neoprávnený a bez právneho dôvodu. Žalovaný vo vyjadrení rovnako tak namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalovaný uviedol, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že medzi postupcom a postupníkom bolo dohodnuté odplatné postúpenie pohľadávky, avšak v tejto zmluve nebola dohodnutá výška odplaty za dohodnuté postúpenie ako ani spôsob jej určenia. Nakoľko podľa žalovaného išlo nepochybne o odplatné postúpenie pohľadávky, bolo povinnosťou zmluvných strán dohodnúť v texte zmluvy odplatu, za ktorú sa zmluva postupuje, resp. spôsob, ktorým má byť odplata určená. Nakoľko predložená zmluva uvedená neobsahuje, ide podľa žalovaného o absolútne neplatnú zmluvu o postúpení pohľadávky v dôsledku jej neurčitosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ako z odporu žalovaného ďalej vyplýva, z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený právo, aby za neho poisťovňa nahradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody. Podľa žalovaného cena opravy, ktorá je uvedená vo faktúre, nie je výškou skutočnej škody na poškodenom motorovom vozidle, ale je iba cenou opravy závislou od cenotvorby jednotlivých servisov. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 20.08.2002, sp. zn. 25Cdo/1331/2001 podľa ktorého: „za skutočnú škodu na veci treba považovať takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na uvedenie veci do predošlého stavu.“ Podľa názoru žalovaného tak postupoval správne, ak autoservisu ktorý vykonal opravu poškodeného motorového vozidla poskytol plnenie, ktoré predstavuje primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla v rozsahu zodpovedajúcom skutočnej škode vzniknutej na poškodenom motorovom vozidle. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení súdu predložil rámcové zmluvy so zmluvnými neautorizovanými servismi spolu s cenníkmi a rovnako tak cenník Autoservisu Slováček - Autoslužby PLN, ako aj AutoKODUS či EDISERVIS, s. r. o.

4. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, že pokiaľ ide o námietku vecnej legitímácie a neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky nestotožňuje sa s názorom žalovaného, že odkaz na osobitnú dohodu o odplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky ju nerobí neplatnou. Žalobca pri svojej argumentácii odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R62/2020, podľa ktorého: „Neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nemožno vyvodiť zo skutočnosti, že súdu nie je známa odplata za postúpenie pohľadávky. Postúpenie pohľadávky môže byť odplatné a aj bezodplatné, a súd v konaní o zaplatenie postúpenej pohľadávky, a ani dlžník nie sú oprávnení požadovať sprístupnenie sumy, za ktorú bola pohľadávka postúpená, a to aj v prípade odplatného postúpenia...“ Žalobca poukázal aj na ďalšie rozhodnutia potvrdzujúce jeho tvrdenia, že zmluva o postúpení pohľadávky je platná aj napriek odkazu na zmluvu o výške odplaty, ktorá nebola v konaní predložená (rozhodnutie OS BA I, sp. zn. 27Cb/2/2021, rozhodnutie KS Prešov, sp. zn. 2Cob/1/2022). Podľa žalobcu bol v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky predmet postúpenia dostatočne identifikovaný, pričom samotnú zmluvu možno považovať za platný právny úkon, z ktorého možno vyvodiť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní. Žalobca v súvislosti s nepreukázaním výšky odplaty za postúpenie pohľadávky poukázal aj na iné rozhodnutia prvostupňových súdov OS BA I, sp. zn. 25Cb/109/2021, 27Cb/80/2018 či 26Cb/25/2019 ako aj na rozhodnutia odvolacieho súdu KS BA, sp. zn. 1Cob/40/2020, 2Cob/27/2020 či 3Cob/185/2019, ktoré v takýchto prípadoch nárok žalobcu priznali.

5. K samotnej škode žalobca uviedol, že „pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia §442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac.“ Samotná škoda teda vznikla poškodenému už momentom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúra slúži len na preukázanie výšky škody. Faktúra predstavuje hodnoverný doklad o oprave vozidla, keďže predstavuje konkrétne vyčíslené majetkové hodnoty (vyjadrené v peniazoch), ktoré bolo

potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické parametre ako pred škodovou, resp. poistnou udalosťou.

6. Podľa žalovaného ku kráteniu poistného plnenia došlo na základe priznania primeraných nákladov na opravu motorového vozidla pre neautorizovaný autoservis. Žalovaný teda rozdeľuje autoservisy na autorizované a neautorizované. Takéto rozlišovanie nemá oporu v zákone. Nie je možné akceptovať takýto postup, v zmysle ktorého by bol poistený/poškodený nútený poisťovňou (žalovaným), opraviť si svoje poškodené motorové vozidlo a navyše v servise, ktorý určí poisťovňa, resp. žalovaný a de facto si tak určí, že uhradí poistenému/poškodenému náklady na opravu v plnej výške iba ak bude poškodené motorové vozidlo opravené v tom servise, ktorý poisťovňa, resp. žalovaný subjektívne určí. Poisťovňa, resp. žalovaný takýmto postupom zaväzuje poisteného/ poškodeného k vykonaniu opravy v určenom autoservise, čím obmedzuje princíp autonómie v súkromno-právnych vzťahoch proti vôli poisteného. Žalobca mal za to, že takýmto konaním dochádza k narušeniu princípu slobodnej hospodárskej súťaže a nemôže požívať právnu ochranu. Dohoda medzi poisťovňou a zmluvným servisom, ktorý má nárok na uznanie plnej výšky nákladov na opravu poškodeného servisu, je dohodou, ktorá obmedzuje riadnu hospodársku súťaž. Hospodárska súťaž prebieha na relevantnom trhu, ktorej sa zúčastňujú subjekty pôsobiace na konkrétnom relevantnom trhu. Takými subjektami sú aj iné, nezmluvné servisy, ktoré riadne podnikajú v oblasti poskytovania autoservisných služieb. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice, sp. zn.: 4Cob/67/2020 zo dňa 29.09.2020 „V prípade, ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. [...] Podľa odvolacieho súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti.“ Podľa žalobcu žalovaný zväčšom na zväčšovanie zmluvných servisov neprihliada ani na cenu obvyklú v danom regióne, pričom pri priznávaní ceny za normohodinu pre autoservis je práve tá kľúčovým komparátorom primeranosti nákladov na opravu motorového vozidla. Cena obvyklá pre daný región je cene pohybujúca sa v cenovom rozpätí najnižšej a najvyššej ceny normohodiny pre daný región.

7. Podľa žalobcu si poškodený splnil všetky svoje povinnosti, neporušil ustanovenia zákona o PZP ani Občianskeho zákonníka. Práve naopak žalovaný si nesplnil svoju základnú povinnosť a to riadne vykonať šetrenie poistnej udalosti a svoje závery zdôvodniť. Žalovaný v konaní predkladá kalkuláciu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol nárok na náhradu škody. Žalovaný predložil až v súdnom konaní kalkuláciu, na základe ktorej vypočítal priznané poistné plnenie. Podľa žalobcu nie je takéto konanie v súlade ani s ustálenou judikatúrou. Povinnosťou poisťovateľa je vykonať šetrenie škodovej udalosti a poskytnúť závery šetrenia v lehote stanovenej zákonom. Poisťovňa nemôže neskôr po ukončení šetrenia predkladať dôkazy, ktoré podporujú jej krátenie nároku. Svoje tvrdenia mala poisťovňa uviesť pri ukončení šetrenia, takúto povinnosť jej ukladá zákon. Takéto konanie je v priamom rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka pričom zároveň poukázal na ust. § 797 ods. 4 OZ. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice, sp. zn. XCob/XXX/XXXX: „Žalovaný ani v Oznámeniach o poistnom plnení, ako dôvod krátenia neuviedol nepreukázanie účelnosti a nevyhnutnosti využívania náhradných vozidiel. Nie je možné prihliadať na zmenu dôvodov krátenia poistného plnenia po ukončení šetrenia poistnej udalosti. Žalovaný mal povinnosť riadne prešetriť poistnú udalosť a za tým účelom vykonať potrebné dokazovanie v priebehu šetrenia poistnej udalosti. Na prípadné ďalšie dôvody neuhradenia škody žalovaným, uvedené počas súdneho konania tak nie je možné prihliadať s poukazom na znenie § 797 ods. 4 Občianskeho <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964%23par797>> zákonníka. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964%23par797>>“ „K námietke žalovaného, že žalobca nepreukázal, že poškodení boli nútení náhradné vozidlá užívať súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v Oznámeniach o poistnom plnení, ako dôvod krátenia neuviedol túto skutočnosť. Nie je možné prihliadať na zmenu dôvodov krátenia poistného plnenia po ukončení šetrenia poistnej udalosti. Žalovaný mal povinnosť riadne prešetriť poistnú udalosť a za tým účelom vykonať potrebné dokazovanie v priebehu ich šetrenia.“ Judikatúra vo vzťahu k zmene dôvodov krátenia je konštantná. Poškodený, navyše ako spotrebiteľ má právo byť informovaný ohľadne dôvodov krátenia. Tieto dôvody mu majú byť riadne preukázané a vysvetlené. Ide o zmenu dôvodov krátenia, keď žalovaný predkladá dôkazy

na preukázanie dôvodnosti svojho krátenia nároku na náhradu škody. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca navrhoval, aby súd žalobe vyhovel.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 23.12.2022, pričom zotrval na predchádzajúcej argumentácii a považoval zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú. Žalovaný uviedol, že ak súd dospeje k záveru že predložením novej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.09.2022 došlo k zhojeniu nedostatku aktívnej legitímácie, žalovaný žiadal aby súd žalobcovi nepriznal úroky z omeškania a trovy právneho zastúpenia.

9. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na predchádzajúcej argumenácii v otázke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, a z uvedeného dôvodu žiadal žalobu zamietnuť.

10. Na prejednanie veci nariadil súd pojednávanie na 07.06.2024, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, pričom zástupca žalovaného svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a zároveň súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti.

11. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a mal za to, že nárok je dôvodný a bol v konaní preukázaný, pričom zníženie náhrady škody zo strany žalovaného považuje za nedôvodné a nepreukázané. Výška škody vyplýva z predloženej faktúry, pričom žalovaný zníženie náhrady nešpecifikoval v zmysle zákona. Žalobca bol rovnako tak presvedčený o svojej aktívnej legitímácii, a poukázal pri tom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, 3Obdo/64/2019 či Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3Cob/213/2022 z 26.01.2023, ktoré riešili obdobnú situáciu.

12. Z vyjadrení strán počas súdneho sporu považoval súd za nesporné skutkové tvrdenia o tom, že dňa 28.08.2021 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo p. Mačičáka zn. VW Passat Variant, EČV: Z Vinníkom nehody bol poistenec žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému riadne nahlásená a ten ju viedol pod č. XXXXXXXXX. Náklady na opravu poškodeného motorového vozidla boli vo výške 2.188,49 Eur s DPH. Nesporným bolo aj to, že žalovaný dňa 23.02.2022 ukončil šetrenie predmetnej škodovej udalosti a náhradu škody poškodenému krátil z dôvodu neprimeranej ceny práce a rovnako tak lakovej konštanty. Sporným medzi stranami bolo to, či žalovaný dôvodne znížil náhradu škody.

13. Súd sa postupujúc v zmysle ustanovenia § 204 CSP oboznámil s listinami založenými v súdnom spise, a to: Oznamenie o poistnom plnení z 24.02.2022, Faktúra č. XXXXXXXXX, Zmluva o postúpení pohľadávky z 06.03.2022, Cenník servisných služieb, Cenník servisu Moris, Kalkulácia nákladov na opravu, Rámcová zmluva z 30.06.2014 s KAR-LK J&P, spol. s r. o., Rámcová zmluva s PR Car service, Rámcová zmluva s Ján Kalinič-Autoservis Ján, Rámcová zmluva s Vladimír Slováček-Autoslužby PLN, Cenník služieb autoservisu Auto KODUS, Cenník služieb autoservisu EDIservis, ako aj s ostatným obsahom spisu.

14. Súd na zistený skutkový stav aplikoval nasledujúce zákonné ustanovenia:

15. Podľa § 420 ods. 1 zákona OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

17. Podľa § 440 OZ kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih.

18. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

22. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

23. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

24. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

25. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie, pričom námietku žalovaného týkajúcu sa absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú a nezodpovedajúcu skutočnosti. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

28. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatná z dôvodu, že v predmetnej zmluve sa síce uvádza, že postúpenie je odplatné, avšak v prípade odplatného postúpenia musí byť v zmluve jednoznačne určená výška odplaty, resp. presne určený spôsob jej výpočtu. Neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok nemožno vyvodiť zo skutočnosti, že súdu nie je známa odplata za postúpenie pohľadávky. Postúpenie pohľadávky môže byť odplatné aj bezodplatné, a súd v konaní o zaplatenie postúpenej pohľadávky, a ani dlžník nie sú oprávnení požadovať sprístupnenie sumy, za ktorú bola pohľadávka postúpená, a to ani v prípade odplatného postúpenia. Inými slovami povedané, v spore o zaplatenie postúpenej pohľadávky nemá čo súd zaujímať, za koľko bola pohľadávka postúpená, súd má len rozhodnúť o tom, či je dlžník povinný postúpenú pohľadávku uhradiť postupníkovi. Z pohľadu dlžníka je táto informácia taktiež irelevantná, keďže je povinný len postúpenú pohľadávku splniť subjektu uvedenému v oznámení postupcu o postúpení pohľadávky, resp. subjektu,

ktorý mu postúpenie pohľadávky preukázal. Odplata za postúpenie pohľadávky je relevantná len vo vzťahu medzi postupcom a postupníkom a jedine v prípade sporu medzi postupcom a postupníkom o zaplatenie dohodnutej odplaty, resp. v spore, v ktorom postupník uplatňuje voči postupcovi svoje práva podľa § 527 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/64/2019z11.decembra2019). Hodnota postupovanej pohľadávky a výška odplaty za postúpenie nie sú obligatónymi náležitosťami zmluvy o postúpení pohľadávky [rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/1185/2012 (C 13969)]. Ústavný súd Slovenskej republiky sa vo svojej judikatúre opakovane vyjadroval k nutnosti maximálneho rešpektu k princípu autonómie vôle, a to osobitne pri posudzovaní zmlúv všeobecnými súdmi. Pritom dôvodil, že autonómia vôle predstavuje elementárnu podmienku fungovania právneho štátu (I. ÚS 242/2007, I. ÚS 243/2007) s tým, že ide o jeden z prejavov viazanosti štátnej moci zákonom (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 2 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd). V súkromnoprávnej sfére nie každý rozpor so zákonom má za výsledok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Zmyslom ochrany legality v súkromnoprávnej sfére je ochrana súkromnoprávnych vzťahov, teda predovšetkým ochrana zmluvných vzťahov podľa zásady „pacta sunt servanda“ (zmluvy sa majú dodržiavať). Skutočnosť, že autonómia vôle je bezprostredne aplikovateľná (a voči štátnej moci vynútiteľná), sa potom prejavuje v tom, že ak súd interpretuje v súdnom konaní medzi účastníkmi uzavretú zmluvu, musí k nej pristupovať nie tak, že táto má byť bezchybná, ale tak, že v nej (prostredníctvom nej) jednotliviec vyjadril, čo chce (resp. to, čo chcel) dosiahnuť. Súd musí pri riešení sporu identifikovať ekonomický účel právneho konania (zmluvy) a túto hospodársku funkciu sa snažiť zachovať (a to samozrejme ale len vtedy, ak taký hospodársky účel zmluvy neodporuje zákonu, dobrým mravom a pod.). Je povinnosťou súdu s ohľadom na zásadu preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou (I. ÚS 640/2014, 4 Cdo 95/2019) a na uvedenú relevantnú judikatúru najvyšších súdnych autorít spor rozhodnúť tak, aby to zodpovedalo zásade rozumného a spravodlivého usporiadania vzťahu medzi jeho účastníkmi, a pritom starostlivo prihliadnuť na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ide o koncepciu tzv. materiálneho vedenia sporu; § 191 ods. 1 CSP). Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca je nositeľom práva uplatneného žalobou a aktívne vecne legitimovaným subjektom v rozhodovanom spore. Súd k uvedeným skutočnostiam dodáva, že napriek tomu, že súd zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 26.07.2022 vyhodnotil ako platnú, bola zo strany žalobcu súdu predložená ďalšia zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 26.09.2022, kde je presne špecifikovaná výška odplaty za postúpenie pohľadávky, a tak nie je žiadna pochybnosť o tom, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

29. Pokiaľ ide samotnú náhradu škody a jej zníženie zo strany žalovaného z dôvodu, že žalovaný hradí len primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla súd uvádza, že takýto postup zo strany žalovaného nebol dôvodný a nemal oporu v zákone. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom skutočnou škodou sa rozumie majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné alebo účelné. „Pod pojmom škoda v zmysle ô 442 ods. 1 OZ sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4MCdo/23/2008 z 21.12.2009).

30. V predmetnom spore bolo výška škody zo strany žalobcu súdu preukázaná faktúrou č. XXXXXXXX, z ktorej vyplýva, že výška nákladov na uvedenie poškodeného motorového vozidla do pôvodného stavu predstavovala sumu 2.188,49,- Eur s DPH. Z uplatnenej sumy žalovaný poškodenému priznal náhradu škody iba vo výške 2.029,82 Eur, čo odôvodnil tým, že za opravu vozidla priznal iba primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný autoservis vo výške 21 Eur bez DPH za 1Nhráce a rovnako tak znížil lakovací materiál, ktorý priznal podľa kalkulačného programu vo výške 100% lakovacej konštanty. Rovnako tak boli priznané náklady na režijný paušál iba vo výške maximálne 20 Eur.

31. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, pretože si vyžadovalo opravu. Koncepcia náhrady škody ale vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena opravy, ktorá je obvyklá, teda nie cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia

motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Pokiaľ ide o cenu opravy poškodeného motorového vozidla, túto je možné považovať za neprímerane vysokú vtedy, ak výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien. Preto pokiaľ cena opravy z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode (škodovej udalosti) hľadať najlacnejší servis a podrobne skúmať podmienky opravy. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával autoservisy a domáhal sa informácií o výške ich marže, či preukazovania originality a nadobúdacích cien náhradných dielov. Ide o údaje, ktoré autoservis ani nemá povinnosť poškodenému uviesť. Na druhej strane poisťovňa z povinného zmluvného poistenia nenahrádza sumu za opravu v absolútne nelimitovanej výške. Týmto limitom je ako bolo vyššie uvedené obvyklosť ceny opravy.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázanú predmetnú škodovú udalosť, ako aj vystavenie faktúry za vykonanú opravu poškodeného vozidla. Žalovaný napriek vystavenej faktúre a splneniu podmienok v rámci nahlasovania poistných udalostí prešetril predmetnú poistnú udalosť tak, že krátil poistné plnenie o žalovanú istinu. Z predloženej faktúry je nepochybná skutočná výška škody, skutočné náklady na navrátenie poškodeného motorového vozidla do stavu pred poistnou udalosťou, pričom žalovaný dôvodnosť takéhoto krátenia v priebehu konania nepreukázal. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení uviedol iba skutočnosť, že pri výpočte poistného plnenia boli do nákladov na opravu vozidla priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vi výške danom spore neoznačil ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazné prostriedky, ktoré by preukázali, že skutočne vynaložené Eur bez DPH, ktoré zodpovedajú primeranej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Zároveň uviedol, že do poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty na opravu motorového vozidla poškodeného, v súvislosti s poistnou udalosťou, na %). K uvedenému Oznámeniu o poistnom plnení súd uvádza, že je nepreskúmateľné, nakoľko v ňom úplne chýba akákoľvek zmienka o tom, z akých údajov žalovaný vychádzal pri stanovení primeraných nákladov na stanovenie ceny práce za jednu hodinu vo výške základe ktorej bol žalovaný povinný poskytnúť poškodenému poistné plnenie, presiahli primerané a účelne Eur bez DPH. Žalovaný bol povinný poškodenému preukázať, z akého dôvodu znížil náhradu škody čo však nespravil. Jediným argumentom žalovaného bolo poukázanie na to, že oprava bola vykonaná v neautorizovanom servise a v porovnaní s kalkuláciou, ktorá ani nebola súčasťou Oznámenia o poistnom plnení, čím sa stalo predmetné Oznámenie pre poškodeného nepreskúmateľným. Žalovaný predmetnú kalkuláciu predložil až spolu s odporom, čo súd považuje za nedostatočné vo vzťahu k preukázaniu dôvodnosti zníženia náhrady škody.

33. V kontexte uvedeného súd uvádza, že ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravy cestných motorových vozidiel (čo v konaní nebolo sporné), neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poškodený rozhodol realizovať opravu vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise, neznamená to, že náklady ktoré boli vynaložené predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Podľa súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných, či neautorizovaných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti. V rámci voľného trhu je na poškodenom, v akom servise (či autorizovanom, neautorizovanom, zmluvnom alebo nezmluvnom) si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady, ktoré boli vynaložené sú účelné a smerovali k odstráneniu poškodení spôsobených v rámci škodovej udalosti. 29. Súd zároveň poukazuje aj na nariadenie komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná blokovaná výnimka) a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu - skrátene nazývané "blokovaná výnimka"- v zmysle ktorého majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Vyššie

uvedená bloková výnimka dáva možnosť, prevádzkať nezávislým servisom značkový servis, údržbu a opravy aj nových automobilov v záručnej dobe, a to bez straty záruky samozrejme pri dodržaní postupov a rozsahu prác predpísaných výrobcom automobilu a pri použití originálnych alebo kvalitatívne rovnocenných náhradných dielov. Predmetné rozlišovanie a vnútené uprednostňovanie len určitého typu servisu vozidiel, by preto bolo v rozpore s hospodárskou súťažou a právom Európskej únie.

34. Vo vzťahu ku kráteniu výšky normohodiny práce vo veci konajúci súd konštatuje, že v tomto smere žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať primeranosť ním uvedených nákladov za normohodinu práce a uviesť na základe čoho považuje žalobcom požadovanú sumu za normohodinu práce za neprimeranú. Žalovaný na preukázanie primeranosti ním tvrdenej ceny práce súdu predložil cenník služieb autoservisu AutoKODUS, z ktorého vyplýva cena mechanických prác za automobil v danej kategórii vo výške 29,99 Eur s DPH a cenník servisu EDIservis z ktorého vyplýva cena mechanických prác vo výške 27 Eur s DPH, pričom z cenníka zároveň vyplýva, že ide iba o orientačné ceny a presná cena bude stanovená na základe informácií v danom servise. Súd zároveň uvádza, že pokiaľ ide o rámcové zmluvy predložené žalovaným a ceny tam uvedené, nie je možné ich porovnávať z cenníkmi „bežných“ autoservisov, nakoľko tieto ceny nezobrazujú ceny stanovené trhom, ale sú výsledkom dohody uzatvorenej medzi žalovaným a konkrétnym servisom, kedy servis akceptujúc nižšiu cenu práce má istotu práce v podobe zákazníkov odporučených žalovaným, s tým, že ten garantuje preplatenie poistného plnenia v plnej výške. Takýto postup žalovaného priamo obmedzuje hospodársku súťaž medzi jednotlivými servismi zvýhodňovaním zmluvných servisov, pričom takýto postup nemá oporu v legislatíve ani v európskom práve. Uvedený postup nemôže byť na ťarchu poškodeného, ktorý si vybral na opravu motorového vozidla nezmluvný servis. Na preukázanie primeranosti nákladov na opravu poškodeného vozidla súdu predložil aj sám žalobca cenníky servisov za vykonané mechanické a lakovnicke práce, z ktorých vyplýva, že rozpätie cien sa pohybuje v rozmedzí od 55 Eur bez DPH (Moris Slovakia) do 65 Eur bez DPH za mechanické práce (Auto Gabriel) a vo výške od 61 Eur bez DPH (Moris Slovakia) do 65 Eur bez DPH za lakovnicke práce. Z vyššie uvedených cenníkov je jednoznačne zrejmé, že výška ceny práce za jednu normohodinu práce uplatnenej žalobcom (50 Eur bez DPH) nevybočuje z daného rozpätia (27 Eur bez DPH do 65 Eur bez DPH) a je teda cenou primeranou a obvyklou v danom regióne a čase. Žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení o tom, že žalobcom uplatnená cena práce je neprimeraná.

35. K žalovaným krátenému lakovaciemu materiálu súd uvádza, že žalovaný nepreukázal dôvod takéhoto krátenia, keď v oznámení o poistnom plnení odkázal iba na kalkulačný program, avšak neuviedol aký konkrétne, pričom táto kalkulácia nebola ani súčasťou samotného oznámenia o poistnom plnení. Z uvedeného dôvodu bolo oznámenie o poistnom plnení nepreskúmateľné. Žalovaný predmetnú kalkuláciu predložil až spolu s odporom proti platobnému rozkazu (kalkulácia programu AUDATEX), čo súd považuje za oneskorené, pričom zároveň uvádza, že táto kalkulácia má len orientačný charakter a v žiadnom prípade nemôže stanoviť presnú a konečnú výšku nákladov potrebných na uvedenie poškodeného motorového vozidla do pôvodného stavu. Ak servis dodržali pri lakovaní postup stanovený výrobcom (dvojvrstvé lakovanie), čo v predmetnom spore nebolo zo strany žalovaného tvrdené a preukázané, nemôže bez ďalšieho svojvoľne znížiť lakovaciú konštantu. Súd pri stanovení nákladov na lakovanie vychádzal zo žalobcom predloženej faktúry, a keďže žalovaný nespochybnil postup servisu pri lakovaní, nemohol náklady na lakovanie znížiť iba s poukazom na kalkulačný program, ktorý je nezáväzný a ovplyvniteľný zadávaním údajov zo strany žalovaného. Súd tak mal na základe vykonaného dokazovania nárok uplatnený žalobcom preukázaný a žalovaným zníženú náhradu škody považuje za nedôvodnú a nepreukázanú. Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi priznal krátenú náhradu škody vo výške 158,67 Eur.

36. V predmetnej veci si žalobca okrem istiny uplatnil aj úrok z omeškania zo sumy, nakoľko mal za to, že sa žalovaný dostal s plnením náhrady škody do omeškania. Žalobcovi bolo zo strany žalovaného oznámené ukončenie šetrenia poistnej udalosti dňa 23.02.2022. Žalovaný bol povinný poskytnúť náhradu škody do 15 dní po skončení vyšetrovania v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP. Nakoľko tak nespravil, dostal sa s plnením náhrady škody do omeškania dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty na plnenie, t. j. dňa 11.03.2022. Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 158,67 Eur od 11.03.2022 do zaplatenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s ust. § 517 ods. 2 OZ.

37. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Bratislava III.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd ,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).